

Høringsuttalelse fra Oslofjorden Dykkersenter AS

Forslag til endring i arbeidsmiljøforskriftene.

Oslofjorden Dykkersenter (OFDS) er et landets største dykkesenter. Vi utdanner fritidsdykker på alle nivåer.

Ca 500 dykkere pr år innen ordinær fritidsdykking.

Ca 30 dykkere pr år på profesjonelt nivå. (Divemastere og Instruktører)

20 - 30 dykkere pr år som tekniske dykkere, dvs innen dypere dykking med blandingsgass, dekompresjon og grottedykking.

Vi underviser innen opplæringsorganisasjonene PADI (Professional Association of Diving Instructors) verdens største opplæringsorganisasjon for fritidsdykkere, og IANTD (International Association of Nitrox and Technical Divers) en av verdens største opplæringsorganisasjoner innen teknisk dykking, Rebreather dykking og grottedykking)

I vår stab har vi Staff instruktører og Instruktørtrenere innen teknisk dykking i PADI, Instruktørtrenere i IANTD, Grottedykker instruktør, Rebreather instruktør. Førstehjelps instruktørtrenere, og vi har erfaring fra dykking under de svært ulike forhold.

Vi har følgende synspunkter på forslaget i høringsbrevet.

Innledning

Innledningsvis har vi ingen bemerkninger til forslagene om hvordan tradisjonell arbeidsdykking, på anlegg etc. utføres. Selv om vi prinsipielt stiller spørsmål ved om et så rigid regelverk kan hindre faglig og teknisk utvikling på sikt.

Vi ser imidlertid at en del arbeidsoppgaver som forskning, fotografering, sikkerhetsdykker på arrangementer, filminnspilling enkel inspeksjon etc. på en trygg og effektiv måte kan utføres av dykkere på profesjonelt nivå innen eks PADI og IANTD eller lignende organisasjoner.

Vi vil bemerke at det i forslaget fremgår liten kunnskap om hva slags opplæring man har på de ulike profesjonelle nivåer i fritidsdykking. Selv om rutinene som ivaretar sikkerhet er annerledes enn den tradisjonelle arbeids/anleggsdykker, er sikkerheten en stor del av opplæringen, og det er gode rutiner for sikkerhet. I tillegg har dykkerne opplæring i hvordan man beveger seg i vann, nøytral oppdrift, svømmeteknikker på en helt annen måte enn det som er en del av arbeidsdykkeres utdanning,

Utdannelse av fritidsdykkere går fra grunnutdanning med enkeltflaske til 18 meters dyp til avansert teknisk dykking. Det stilles selvsagt ulike krav til kompetanse, erfaring og utstyr til både kursdeltaker og instruktør. . Vedlagt redegjørelse fra Regional Manager i PADI, Kjell Evensen, om hva som ligger i opplæringen, samt standarder for Instruktørutdannelsen. (VEDLEGG)

Vi vil også bemerke at det ikke har skjedd dødsulykker som har rammet Divemaster eller Instruktører under utførelse av arbeidet sitt i Norge. Det gjøres mange dykk under til dels krevende forhold, så erfaringen viser at sikkerheten er god.

2.8.1 § 26-3 Beredskap - forslag til innføring av krav om regelmessige beredskapsøvelser

Det er viktig å være oppdatert på beredskap uansett hvilken type dykking man driver med.

For instruktører og dykkeledere innen fritidsdykking er dette en viktig del av opplæringen. For å bli instruktør må man ha gjennomgått et Rescue Diver kurs. Forebygging, beredskap og praktiske scenarier er komponenter i dette kurset. Dette er også en del av Divemaster kurset og så Instruktørkurset. De fleste instruktører holder seg også oppdatert ved selv å holde Rescue Diver kurs som har relevante rednings scenarier. Beredskapsøvelsene er allerede innarbeidet i opplæringen, og virksomheten.

OFDS er enige i at dette skal holdes regelmessige beredskapsøvelser så fremt disse kan holdes på en måte som er relevant for virksomheten.

2.8.2 § 26-6 Krav om utstyr for forsvarlig dykking - forslag om å skjerpe kravene til dykkerutstyr

Krav om overflateforsynt pustegass. Oslofjorden Dykkersenter er enige i at det gjøres unntak for «redningsdykking og trening i dette, ved fritidsdykkeropplæring og ved fritidsdykkerguiding samt ved dykking ned til ni meters dybde.....»

OFDS er enige i at man skal ha trygge vilkår for dykkere og benytte seg av det tryggeste alternative ved utførelse av arbeid. Når det gjelder bruk av overflateforsynt pustegass er dette sikkert praktisk og trygt i de fleste tilfeller. Men som det tydelig fremgår av arbeidstilsynets redgjørelse er det vesentlige ulemper knyttet til overflateforsyning i forbindelse med en rekke oppgaver som skal gjøres under vann. Det er også litt rart at det ikke nevnes at det også har forekommet ulykker fordi dykkeren har sittet fast i utstyret.

Hele argumentasjonen bærer preg av at man har bestemt seg for en løsning og at uansett ingen ulemper er for store. Det er for eksempel en ganske dramatisk løsning å måtte kutte forsyningen hvis man sitter fast, istedenfor å unngå problemstillingen med mer hensiktsmessig utstyr der faren for å sette seg fast er stor.

Oslofjorden Dykkersenter er uenig i at ulempen er mindre enn fordelene ved bruk av overflateforsynt luft for bl.a.

Undervannsfotografer

Forskning/inspeksjon i områder der topografien er slik at det er lett å sette seg fast eller strøm-

Der det blir argumenter med at man kan ha med en egen dykker til å holde orden på slangene vil det nok også være mulig å sikre dykkeren på annen måte bl.a ved hjelp av den ekstra dykkeren.

Det som forundrer oss er at det i ingen grad er gått inn på alternative måter å sikre dykkeren på for eksempel med ulike former for gass redundance ved selvforsynte systemer som dykkeren selv bærer med seg, som er staget eller som en sikkerhetsdykker bærer med seg. Videre vil et så rigid krav om overflateforsyning sperres for utvikling av gode alternative sikringsmetoder.

Innen den mer avansert fritidsdykking, som teknisk dykking, har man gode rutiner å sikre dykkeren med å ta med ekstra gass forsyning. Dette betyr ikke at det skal erstatte overflateforsynt dykking som hovedregel, men at det i noen tilfeller kan være et hensiktsmessig alternativ som gir høy sikkerhet for dykkeren og samtidig gir dykkeren bevegelsesfrihet til å løse oppgaven.

Det er også innen både arbeidsdykking og teknisk fritidsdykking arbeidet ulike måter å sikre n selvforsynt dykker (eks rebreathere med helt redundante backupsystemer). Den teknologiske utviklingen som skjer her blir med innskjerpingen ikke tilgjengelig for arbeidsdykkere i Norge.

Det bør som et minimum gjøres unntak der overflateforsyningen er til ulempe for utførelsen av oppgaven. Og krav til gass sikkerhet kan løses ved OC, SCR eller CCR systemer.

2.8.3 § 26-11 Krav om dykkerbevis og helseerklæring - forslag om å tydeliggjøre hva slags arbeid som kan utføres med de ulike dykkerbevisene

OFDS har ingen merknader til presiseringen av at de arbeidsoppgaver som nevnes på side 22 krever klasse B dykkerbevis.

Når det gjelder kravene til at forskningsdykkere og undervannsfotografer skal ha klasse A bevis er OFDS ikke enig. De som har Divemaster eller instruktørutdanning har tilstrekkelig utdanning til å gjøre dette arbeidet.

OFDS mener at man i forslaget ikke helt har oversikt over hva som ligger i opplæring av instruktører og dykkeledere. Vedlagt redegjørelse fra Regional Manager i PADI, Kjell Evensen, om hva som ligger i opplæringen, samt standarder for Instruktørutdannelsen. (VEDLEGG 1 til 3)

Profesjonelle dykkere innen PADI systemet og andre tilsvarende organisasjoner er fullt i stand til å på en trygg måte utføre ulike arbeidsoppgaver under vann. I likhet med de som er utdannet arbeidsdykkere er erfaring fra ulike fartøy, værforhold etc noe som opparbeides.

Opgaver som undervisning, Guiding, sikkerhetsansvarlig for dykkeraktiviteter ligger direkte inn i de ordinære oppgavene.

I tillegg bør bl.a .

Sikkerhetsdykker i forbindelse med arrangementer i vann (konkurranser, filminnspilling aktiviteter etc)

Forskningsdykking som arkeologi, marinbiologi o.l.

Filmopptak, foto, dokumentasjon.

Og andre lignende oppgaver.

Søk etter antatt omkomne personer

Det er også spesifikt i kommentarene nevnt at søk etter antatt omkomne personer begrenses til dykkere som har opplæring i det. OFDS er enig i at dette ikke bør gjøres av dykkere uten noen trening i dette. Det bør imidlertid åpnes for å bruke spesialkompetanse som finnes i «fritidsdykkermiljøet».

I Norge har man lang tradisjon for å bruke frivillige i søk og redning. Eks Røde kors, Alpin redningsgruppe, Grotteredningstjensten mv. Disse frivillige gruppene trener og er kompetente innen sitt område. Slik kompetanse, og muligheter finnes også innen dykking, men på grunn av at dette defineres som arbeidsdykking blir disse ressursene ikke benyttet.

Når søk er aktuelt i forbindelse med en dykkerulykke hvor omkomne er på dyp større enn 30 meter inne i et vrak, grotte eller gruve gjør regelverket at man får en situasjon der ingen har lov til å gjøre jobben.

Redningsdykkere med R sertifikat har dybdebegrensning. Arbeidsdykkere som har trening innen dekompresjon etc. kan ikke komme til disse stedene. Overflateforsyning er umulig eller meget farlig.

Problemet dette ble satt på spissen bl.a. i forbindelse med to ulykker med dyp grottedykking i Plura i 2006 og 2014.

Norske arbeidsdykkere har ikke lov eller kompetanse til å gjøre jobben, og de som har best kompetanse er ikke «arbeidsdykkere». Det har blitt løst med å gi dispensasjon til utenlandske dykkere, og siste tilfelle med at finske grottedykkere fikk ut sine kamerater i en ulovlig, men meget velorganisert og kompetent aksjon. Aksjonen er bl.a. vist i dokumentarfilmen «Diving into the Unknown»

Vi er opptatt av at man skal ha anledning til å bruke spesialkompetanse i miljøene og åpne for at organiserte søks og redningsgrupper, som for eksempel Redningsgruppa i Norsk Grottedykkerforbund, kan benyttes der for eksempel Brannvesenets redningsdykkere ikke har kompetanse.

Fornebu 15 september 20017

Oslofjorden Dykkesenter AS

Heidemarie Nordahl

Daglig Leder